

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA
ПРЕЗИДЕНТ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА

Bd. Ștefan cel Mare nr. 154, MD-2073, Chișinău

Бул. Штефан чел Маре. 154, MD-2073, Кишинэу

19 04 2012

Nr. 01/1-230

Stimate Domnule Președinte al Parlamentului,

La 6 martie 2012, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Legea nr. 34 pentru completarea unor acte legislative, pe care a remis-o Președintelui Republicii Moldova spre promulgare.

Scopul legii este introducerea, ca măsură de siguranță, a instituției castrării chimice obligatorii a infractorilor sexuali ce atentează la libertatea și inviolabilitatea sexuală a persoanei, în special a celor ce atentează la inviolabilitatea sexuală a minorilor. Esența acestei măsuri de siguranță constă în administrarea unui medicament special, tratament ce are ca finalitate inhibarea ireversibilă a dorințelor sexuale ale criminalilor.

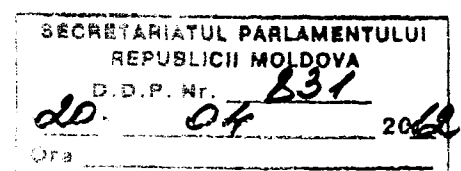
Analizînd practica internațională în domeniu, se atestă că, în unele țări europene, care sunt parte la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv în multe state ale SUA, a fost introdusă atît instituția castrării chimice, cît și instituția castrării chirurgicale, ca sancțiune sau ca măsură de siguranță, după caz, care sunt aplicate fie cu acordul condamnatului, fie fără acordul acestuia.

Cu toate acestea, consider, însă, că caracterul obligatoriu al măsurii de siguranță propusă (castrarea chimică) în Legea nr. 34 ridică mari probleme în raport cu normele constituționale și standardele internaționale, implicînd, în special, riscul de a fi considerat tratament inuman și degradant.

Republica Moldova a aderat la tratatele internaționale care interzic aplicarea torturii și a altor forme de tratament inuman și degradant, ajustînd, în mare parte, legislația națională la standardele internaționale.

Astfel, obligativitatea aplicării măsurii de siguranță stipulată, atingînd un anumit grad de severitate, vine în contradicție directă cu prevederile articolului 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova și ale articolului 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care prevăd că nimeni nu poate fi supus torturii, nici unor pedepse sau tratamente crude, inumane sau degradante.

Domnului Marian LUPU,
Președintele Parlamentului

Este evident că impunerea procedurilor medicale forțate poate fi echivalată cu aplicarea unui tratament inuman, iar legiuitorul, adoptând completările respective, a subminat dreptul fundamental la inviolabilitate fizică și psihică, adică dreptul persoanei de a nu fi torturată sau maltrată sub nici o formă.

Orice crimă trebuie să fie pedepsită, respectându-se prevederile Declarației Universale a Drepturilor Omului. Însă castrarea chimică obligatorie, totuși, este incompatibilă cu drepturile omului, care sunt baza oricărei societăți democratice și civilizate.

Procuratura Generală și Curtea Supremă de Justiție s-au expus negativ asupra introducerii instituției castrării chimice în legislația națională, deoarece prin aceasta se încalcă articolul 3 al CEDO potrivit căruia nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante. Tratament degradant înseamnă tratamentul aplicat persoanei în urma căruia acesteia i se provoacă sentimente de teamă, de neliniște și de inferioritate, de natură a o umili și a o înjosi. Astfel, prin legiferarea castrării chimice ca măsură de siguranță va fi încălcat principiul „proporționalității pedepsei”.

Totodată, în opinia Ministerului Sănătății, castrarea chimică este o măsură ineficientă, deoarece aceasta este o procedură reversibilă și, la încetarea acțiunii preparatului, efectele ei dispar. În același timp, castrarea chimică are un antidot puternic și eficient prin administrarea de testosteron intramuscular sau per os, care anulează efectele ei, iar procedura respectivă trebuie să fie strict benevolă, utilizată în cazul unor persoane adecvate din punct de vedere psihic.

De asemenea, Ministerul Sănătății atenționează asupra faptului că costurile castrării chimice vor fi destul de mari și că, în unele cazuri, tratamentul poate dura pe tot parcursul vieții persoanei.

În concluzie, consider că promulgarea legii respective este inoportună și că ea urmează a fi reexaminată de către legiuitor sub aspect conceptual, cu consultarea societății civile.

Ținând cont de cele menționate, în temeiul art. 93 din Constituție remit spre reexaminare Parlamentului Legea nr. 34 din 6 martie 2012 pentru completarea unor acte legislative.

Cu stimă,

Nicolae TIMOFTI